

Kedi ve Saatçi

Çınar BİBER

Kedi ve Saatçi

Çınar BİBER

Yüksek, eğri büğrü evlerle çevrili dar bir sokakta küçük bir dükkân vardı. Kapısının üstünde 'Burada Saat Tamir Edilir' yazan ahşap bir tabela asılıydı. İçeride Bay Bell adında yaşlı bir saatçi yaşırdı. Küçük ve biraz kamburdu; seyrek beyaz saçları, yuvarlak gözlüklerinin ardında nazik, solgun gri-mavi gözleri vardı. Her gün tezgâhına oturur, saatleri tamir ederdi. Etrafındaki saatler tik-tak, tik-tak diye işlerdi.

Bay Bell kahverengi yün bir hırka ve minik cepleri olan deri bir önlük giyerdi. Boynundaki bir ipe asılı büyüteç sallanırdı. İnce elleri minik yayları ve çarkları tamir ederken dikkatle hareket ederdi. Ama dükkân çok sessizdi. Bay Bell'in konuşacak kimsesi yoktu ve bazen kendini yalnız hissederdi. Gün boyu usulca tik tak eden saatlerden başka ona arkadaşlık eden yoktu.

Bir sabah, göğsü ve patileri beyaz, küçük zencefil turuncusu bir kedi dükkâna süzüldü. Boynunda, dişli biçiminde minik pirinç bir çingırağı olan kırmızı bir tasma vardı. 'Miyav?' dedi, kocaman kehribar gözleri merakla parlıyordu. Bay Bell gülümsedi. 'Merhaba, hoş geldin,' dedi. 'Kalmak ister misin?' Kedi bacağına sürtündü ve işte o anda bir yuvası oldu. Bay Bell ona Penny adını verdi.

Penny dükkânı çok sevdi. Güneş ışığındaki toz zerrecilerinin peşinden koştu, yumuşak kumaş yığınlarının üstünde uyudu. Ama en sevdiği şey Bay Bell'i çalışırken izlemektir. Tezgâha oturur, o çarklarla ve yaylarla uğraşırken uzun çizgili kuyruğunu kıpırdatırdı. 'Şu küçük çarkı görüyor musun?' dedi Bay Bell. 'Saatin tik-tak etmesini o sağlıyor.' Penny kehribar gözlerini kırptı, sanki her kelimeyi anlıyordu.

Bir öğleden sonra bir müşteri güzel, eski bir saat getirdi. Oymalı ahşap kasası ve altın rengi kadranı vardı. 'Çalışmayı bıraktı,' dedi müşteri. 'Tamir edebilir misiniz?' Bay Bell deneyeceğine söz verdi. Saatin arkasını açtı ve büyütücüyle içine baktı. 'Hmm,' diye mırıldandı. 'Bir dişli eksik. O olmadan bu saat asla tik-tak etmez.' Çekmecelerini karıştırdı ama dişli hiçbir yerde yoktu.

Bay Bell her yere baktı. Minik ceplerini ve tezgâhını kontrol etti. Her yeri didik didik aradı. Ama kayıp dişli orada değildi. 'Eyvah,' diye iç çekti. 'O dişli olmadan saati tamir edemem.' Sandalyesine oturdu, yorgun ve üzgün görünüyordu. Penny onu tezgâhtan izledi. Arkadaşının mutsuz olmasını hiç sevmedi. Yardım etmeye karar verdi.

Penny tezgâhtan aşağı atladı. Pembe burnu kıpırdayarak tahtaların üstünde kokladı. Tezgâhın altına ve odun yığınının arkasına baktı. Dişli yoktu. Sonra eski dolabın yanındaki karanlık köşeyi fark etti. Orada parlak bir şey ışıldıyordu. Penny usulca yaklaştı, minik çingırağı hafifçe şingırdadı. Dolabın altına baktı. İşte orada, toz içinde minik bir pirinç dişli duruyordu!

Penny dişliye patisiyle ulaşmaya çalıştı. Ama dişli tam yetişemeyeceği bir yerdeydi. Uzandı da uzandı, ama dişli olduğu yerde kaldı. Penny geri oturup düşündü. Sonra bir fikir buldu. Patisiyle küçük bir tahta parçasını dişliye doğru itti. Tak, tak! Dişli birazcık kaydı. Penny itmeye devam etti ve sonunda dişli yuvarlanıp ortaya çıktı. 'Mırrp!' dedi gururla.

Penny dişliyi çok nazikçe ağzına aldı. Tadı toz ve metal gibiydi. Kuyruğu havada, onu dükkânın zemininden karşıya taşıdı. Bay Bell hâlâ sandalyesinde oturmuş, yere bakıyordu. Onun geldiğini görmedi. Penny kucağına atladı ve dişliyi eline bıraktı. 'Miyav!' dedi, kehribar gözleri parlıyordu.

Bay Bell eline baktı. Avucunda, kayıp dişli duruyordu! 'Ah, Penny!' diye haykırdı. 'Onu buldun! Ne akıllı, ne akıllı kedi!' Solgun gri-mavi gözleri gözlüklerinin ardında ışıldadı. Penny'yi kulaklarının arkasından usulca kaşdı. Penny yüksek sesle mırıldandı, minik dişli biçimindeki çingırağı şıngırdadı. Bay Bell'in kalbinde sıcacık bir duygu belirdi. Artık yalnız değildi.

Bay Bell dişliyi tezgâhına götürdü. Onu dikkatle eski saate yerleştirdi. Tık! Yerine oturdu. Saati kurdu ve akreple yelkovanı ayarladı. Sonra dinledi. Tik-tak, tik-tak. Eski saat yeniden çalışıyordu! Bay Bell ince ellerini çırpı. 'Başardın, Penny!' dedi. 'Birlikte başardık.' Penny tezgâha oturdu ve tozlu yanağını patisiyle yıkadı, hâlinden çok memnun görünüyordu.

Ertesi gün müşteri saati almaya geldi. Tık-tak sesini duyunca gülümsedi. 'Harika ses çıkarıyor!' dedi. Bay Bell'e parasını ödedi ve kibarca teşekkür etti. Bay Bell, Penny'yi işaret etti. 'Asıl buradaki yardımcıma teşekkür etmelisiniz,' dedi. 'Kayıp dişliyi o buldu.' Müşteri güldü ve Penny'yi usulca okşadı. Penny mırıldandı ve Bay Bell'in bacağına sürtündü. Yardım etmekten gurur duyuyordu.

O günden sonra dükkânda her şey farklı hissettirdi. Bay Bell çalışırken Penny'yle konuştu. 'Şu tornavidayı uzatır mısın, lütfen,' derdi ve Penny patisiyle onu dürterdi. Öğle yemeklerini birlikte yediler, o saatleri tamir ederken Penny önlüğünün üstünde uyuklardı. Saatlerin tik-takı artık yalnız gelmiyordu. Mutlu bir şarkı gibiydi. Dükkân bir yuva gibi sıcacık ve neşe doluydu.

İnsanlar değışikliğı fark etmeye başladı. Müşteriler sevimli kediye ve neşeli saatçiye gülümsedi. 'Dükkânınız ne kadar da sıcacık,' dediler. Bay Bell başını sallayıp, 'Çünkü iyi bir arkadaşım var,' derdi. Penny kırmızı tasmaını gururla taşıdı ve her yürüdüğünde minik çingırağı şıngırdadı. Kedi ve saatçi en iyi arkadaşlardı. Her gün birbirlerine arkadaşlık ettiler.

Yağmurlu günlerde bile dükkân sıcaktı. Bay Bell hırkasını giyer, Penny kucağında pencerenin yanına otururdu. Yağmur damlalarının camdan aşağı yarışını izlerlerdi. 'Biliyor musun Penny,' dedi Bay Bell, 'eskiden sessiz bir dükkânın yalnız bir yer olduğunu düşünürdüm. Ama şimdi anlıyorum ki bir arkadaşın olduğu sürece sessizlik de sıcacık olabilir.' Penny mırıldandı ve kehribar gözlerini kapadı. Ne demek istediğini tam olarak biliyordu.

Ve böylece kedi ile saatçi mutlu mesut birlikte yaşadılar. Saatleri tamir ettiler, yemeklerini paylaştılar ve zamanın usulca akıp giden tik-takının tadını çıkardılar. Penny'nin dolabın altında bulunduğu küçük dişli hâlâ eski saatin içinde dönüyordu; ikisine de küçücük bir iyiliğin bile büyük bir huzur getirebileceğini hatırlatıyordu. Ve her gün dükkân, dostlukla köşe bucak dolduğu için dünyanın en sıcak yeri gibiydi.